

UMIEM ROBIĆ WIELE
RZECZY

KATARZYNA
SOBAŃSKA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka angielskiego dla edukacji wczesnoszkolnej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska
Recenzja merytoryczna – dr Anna Araucz
Agnieszka Stanuszkiewicz
Jadwiga Iwanowska
Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat:

Umiem robić wiele rzeczy. **czas trwania:** 45 minut

Klasa: I**Cele ucznia:**

- śpiewa piosenkę „I'm a robot” w połączeniu z aktywnością ruchową,
- reaguje werbalnie i niewerbalnie na polecenia,
- wymienia słowa *sit, stand, shake*,
- wycina składa i przylepia robota z papieru i różnych materiałów plastycznych,
- nazywa części ciała: *hand, leg, arm* (powtórzenie z poprzednich lekcji).

Metody i techniki:

TPR, posłuchaj i powtórz, wskaż i nazwij.

Formy pracy:

praca zespołowa, praca samodzielna.

Środki dydaktyczne:

nagranie z piosenką, ksero rysunku robota, materiały papiernicze.

Przebieg lekcji

Rozgrzewka: wspólne śpiewanie piosenki powitalnej.

Faza wstępna:

Nauczyciel zaprasza dzieci do miejsca, gdzie jest więcej przestrzeni. Prosi, aby go przez chwilę obserwowały. Następnie staje dość sztywno i zaczyna chodzić jak robot. Mówi: *I'm a robot*. Po chwili siada sztywno i mówi: *I can sit*. Wstaje również usztywniony i mówi: *I can stand*. Idzie w kierunku dzieci, podaje im po kolei rękę i mówi: *I can shake hands*.

Nauczyciel zaprasza uczniów do naśladowania go. Kilukrotnie (od dwóch do czterech razy) powinni przejść przez te same akcje, jakie wykonał nauczyciel w fazie wstępnej.

Faza ćwiczeń 1:

Następnie nauczyciel śpiewa piosenkę i pokazuje kilukrotnie odpowiednie czynności. Motywuje dzieci, aby się do niego dołączyły. Wskazane jest, aby śpiewał to w pewien „metaliczny” sposób. Dzieciom na pewno się to spodoba.

Oto słowa piosenki:

I'm a robot. I'm a robot. I'm a robot man.

I'm a robot. I'm a robot. I'm a robot man.

I can sit and I can stand, I'm a robot man.

I can shake you by the hand. I'm a robot man. (autor: S.M. Ward)

Faza ćwiczeń 2:

Następnie nauczyciel zaprasza dzieci do czteroosobowych stolików. Informuje, że teraz ich zadaniem będzie stworzyć robota. Prosi o wyciągnięcie materiałów papierniczych lub je rozdaje. Dobrze byłoby, aby w zestawie materiałów znalazło się trochę błyszczącego srebrnego papieru lub folii aluminiowej, na przykład po czekoladzie. Nauczyciel przekazuje uczniom również kopie z prostym szkicem robota (dwa połączone ze sobą kwadraty – mniejszy i większy, dwa prostokąty jako nogi oraz dwa trójkąty jako ręce).

Uczniowie pracują, wydierając, wycinając, składając, podstawiając do wzoru i przyklejając papier kolorowy, srebrny, sznurek i ścinki tekstylne. Kiedy uczniowie pracują, nauczyciel podchodzi do uczniów i komentuje prace, na przykład mówiąc: *What a nice leg! Where's his arm? Point to his arm.* Jeśli podczas wyklejania robota z papieru jakiś uczeń przeszkadza kolegom w wykonywaniu swojej pracy, nauczyciel zaprasza go do miejsca, gdzie znajduje się klasowy kontrakt. Pyta, jak należy się zachować i czeka aż uczeń odnajdzie odpowiednią regułkę. Kiedy roboty są już wykonane, uczniowie mogą pokazać swoje dzieła kolegom. Przemieszczają się przez chwilę swobodnie po klasie.

Faza podsumowań

Na zakończenie tej części zajęć nauczyciel proponuje dzieciom krótką zabawę. On będzie wykonywał pewne ruchy (*sit, stand, shake hands*) i wypowie te czasowniki w języku angielskim. Jeśli jednak nie dobierze odpowiedniego czasownika do ruchu, zadaniem dzieci jest powiedzieć „No, no!”, jeśli wykona zadanie poprawnie, prosi dzieci o powiedzenie „Yes! Yes!”. Uzyskuje w ten sposób informację zwrotną dotyczącą stopnia rozwinięcia umiejętności zawartych w celach lekcji.

Komentarz metodyczny:

Nauczyciel dokonuje w trakcie lekcji lub bezpośrednio po niej wpisów z obserwacji rozwijanych przez dzieci umiejętności w kartach obserwacji, również tych z dostosowaniem do potrzeb uczniów ze SPE. Lekcja przygotowana została pod kątem uczniów, którzy powinni ćwiczyć koordynację oko-ręka oraz do tych charakteryzujących się stylem przywiązania lękowo-ambiwalentnym. Nauczyciel jest zobowiązany zaadaptować ćwiczenia tak, aby dzieci z innymi specjalnymi potrzebami edukacyjnymi mogły korzystać z zajęć równie efektywnie. Pomysł na ćwiczenia zaczerpnięto ze stron 61 i 83 książki *Very Young Learners* Vanessy Reilly i Sheili A, Ward, wydawnictwa Oxford.